

ΕΧΟΥΝ και οι θεωρίες ημερομηνία λήξης. Όπως η Θεωρία ότι η Γη ήταν επίπεδος έχει μπει εδώ και πολλά χρόνια στο χρονοντούλαπο της λήξης. Το ίδιο και η Θεωρία του Δαρβίνου και τόσες άλλες. Αλλά και η Θεωρία που κάποτε ισχυριζόταν ότι η Αυστραλία είναι μια «τυχερή χώρα» για τον καθένα που τη διάλεγε σαν τόπο μόνιμης διαμονής του πρέπει να ξεχαστεί το συντομότερο δυνατό. Ήταν κάποτε η Αυστραλία ένας παράδεισος που οι κάτοικοί της απολάμβαναν όλα τα αγαθά του Θεού. Ήταν κάποτε η Αυστραλία ένας παράδεισος που οι κάτοικοί της είχαν καθημερινά δουλειά, ικανοποιητικούς μισθούς, υψηλό βιοτικό επίπεδο, αποταμιεύσεις στην τράπεζα, κρατική περίθαλψη, δωρεάν παιδεία και ιδιόκτητο κεραμίδι πάνω από τα κεφάλια τους.

ΠΡΑΓΜΑΤΙ η Αυστραλία σήμερα δεν είναι εκείνη η χώρα που την έλεγαν παράδεισο, που η φήμη εκείνου του επίγειου παράδεισου ξεπλώθηκε σε ολόκληρη τη Γη και μάγεψε εκατομμύρια άμοιρους, για να εγκαταλείψουν τη φτωχή αγκαλιά των Μανάδων τους και να πέσουν στην πλούσια αγκαλιά της Μητριάς. Γιατί μέσα σε αυτόν τον παράδεισο έπεσαν μετά από μερικά χρόνια τα Καπιταλιστικά και τα Σοσιαλιστικά κοράκια που ρήμαξαν την παραμυθένια αυτή χώρα. Που αντικατέστησαν την αταξική αυτή κοινωνία σε προνομιούχους και μη προνομιούχους, την ιδιότητα με την ανιδιότητα, την ευημερία με τη δυστυχία, την κοινωνική αλληλεγγύη και τη συλλογικότητα με τον ατομικισμό, την κρατική περίθαλψη με την ιδιωτική εκμετάλλευση, το δε ιδιόκτητο κεραμίδι έγινε όνειρο απατηλό.

Η ΜΕΤΕΞΕΛΙΞΗ της Αυστραλίας σε σύντομο χρονικό διάστημα, από χώρα ισοκατανομής του πλούτου της μεταξύ των πολιτών της σε οικονομική ολιγαρχία, επιβεβαιώνεται πέρα από κάθε αμφιβολία από τα στοιχεία Έρευνας που είδαν πρόσφατα το φως της δημοσιότητας και μας λένε

απόψεις

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά

Παράδεισος αλλά για λίγους

ότι ο πλούτος που μοιράζονταν πάλαι ποτέ όλοι οι κάτοικοι της Αυστραλίας, τα τελευταία χρόνια έχει συσσωρευτεί στα χέρια μόνο 200 χιλιάδων οικογενειών και ατόμων. Ιδού του λόγου το αληθές! Ποτέ στη μικρή σχετικά ιστορική πορεία της Αυστραλίας οι φιλόπρωτοι αυτής της χώρας δεν είχαν να αντιμετωπίσουν τόση ζήτηση στο περιεχόμενο της τσέπης τους, όση τώρα. Η απαιτήτα με επίσημο ή ανεπίσημο ένδυμα, γυμνή ή με προσωπίδα, προσωπικά ή απρόσωπα, μέσα από το ταχυδρομείο ή στα κόκκινα φανάρια, είναι εκεί για να κάνει έκκληση στα φιλανθρωπικά μας αισθήματα. Όπου να σταθείς και να βρεθείς

υπάρχουν άνθρωποι που ζητούν και άνθρωποι που δίνουν. Από τη μια οι μικροί και μεγάλοι φιλόπρωτοι, από την άλλη οι μικροί και μεγάλοι επαίτες. Αλλά και πόσο άστεγοι δεν κοιμούνται τα βράδια σε εγκαταλεημένα κτήρια, σε μια γωνιά κάτω από μικρές γέφυρες, κάτω από δέντρα, κάτω από σκεπαστά πεζοδρόμια ή στους υπόγειους σιδηροδρομικούς σταθμούς και στα παγκάκια των πάρκων; Από το ένα μέρος η κυβέρνηση δίνει απλόχερα οικονομική βοήθεια σε άλλες χώρες και από την άλλη βλέπει με καχυποψία και περιφρόνηση τους ανθρώπους που υποφέρουν στο εσωτερικό της.

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ του ισχυρού δολλαρίου είναι στόχος, σκοπός και περηφάνεια της κυβέρνησης. Η απουσία του κράτους από το κοινωνικό πρόβλημα της ανεργίας και της φτώχειας δεν είναι ντροπή μας. Ιδού του λόγου το αληθές! Σύμφωνα με το Αυστραλιανό Συμβούλιο Κοινωνικών Υπηρεσιών 2,6 εκατομμύρια Αυστραλοί ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας! Γιατί να μην η Ομοσπονδιακή Κυβέρνηση Τζούλια Γκίλαρντ με δραστικές περικοπές στις κρατικές δαπάνες θα υλοποιήσει την υποσχέσή της για έναν πλεονασματικό προϋπολογισμό για το 2013, αλλά ο δρόμος που οδηγεί στους δείκτες της πολιτικής αυτής απαιτεί την εγκατάλειψη της πολιτικής του κράτους πρόνοιας. Δηλαδή οι εξαγγελίες του προϋπολογισμού μέσω του υπουργού Θησαυροφυλακίου Γουέιν Σουάν μας λένε ότι ο προϋπολογισμός σκοπό έχει την αύξηση των κρατικών εσόδων σε βάρος της συντριπτικής πλειοψηφίας των μη προνομιούχων πολιτών. Ενώ σε μια Εργατική Κυβέρνηση ο προϋπολογισμός πρέπει να είναι σχεδιασμένος κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να μην βλάπτονται οι προνομιούχοι πολίτες, αλλά παράλληλα να οφελούνται οι μη προνομιούχοι πολίτες.

ΘΑ ΜΟΥ ΠΕΙΤΕ, είμαι νοσταλγός του παρελθόντος; Όχι! Αλλά νομίζω είναι και ορισμένα πράγματα, που τουλάχιστον από τις Εργατικές Κυβερνήσεις, δεν θα έπρεπε να αλλάξουν. Όπως δεν έπρεπε το Εργατικό Κόμμα να απομακρυνθεί από τις ρίζες της πολιτικής του που δεν είναι άλλες από τις ανάγκες του απλού πολίτη. Ούτε θα έπρεπε να γίνει το Εργατικό Κόμμα συνήγορος στην μετεξέλιξη της Αυστραλίας από χώρα ισοκατανομής του πλούτου της μεταξύ των πολιτών της σε οικονομική ολιγαρχία. Υπάρχει όμως για τη χώρα μια απάντηση, μια στρατηγική λιγότερο μοιρολατρική, Φυσικά και υπάρχει! Εκείνο που δεν βλέπουμε ακόμη είναι τις δυνάμεις που θα αρθρώσουν το λόγο! Και ο νούν νοεϊτώ...

Giorgio's is located in the heart of Belmore with plenty of parking, personal friendly service, relaxed and happy mood, and most importantly its delicious home-style recipes.

Giorgio's
will cater for birthdays,
corporate functions,
christenings
and your next event.

cafe • bar
Giorgio's
family environment

104 Kingsgrove Road, Belmore • Ph.: 9718 8555